

Maija Hynninen: *Après tel février* (2013)

Text: Elke De Rijcke: *Après tel février – Piliers de béton*

(From collection: *gouttes ! lacets, pieds presque proliférants sous soleil de poche* (2005))

Après tel février – Erään helmikuun jälkeen on eräänlainen tutkielma lauluääneen ja sen manipulointiin elektroniikan avulla. Teos syntyi elektronimusiikin keskuksessa IRCAMissa kahdeksan kuukauden *Cursus 1* -opintojakson lopputyönä. Löysimme yhdessä laulaja Anaïs Bertrandin kanssa hänelle luonnollisen tavan tuottaa eräänlainen murtunut, multifonimainen ääni. Elke De Rijcken hyvin fyysisiä tunteita heijastelevat runot tuntuivat juuri oikeilta tämän repivän ja hurjan kuulaisen äänen tunnelma- ja rakennemaailmaksi.

Pyrin etsimään teoksen toteutukseen nimenomaan eloelektroniikan keinovaroja toteutettavia tekniikoita. Konserttitilanteessa tapahtuva äänenmuokkaus antaa nimittäin lisävapautta nimenomaan teoksen ajalliselle tulkinnalle. Teoksessani laulajan täytyy vain muutamissa kohdin seurata ennalta lukkoon lyötyä ja muuttumatonta äänitiedostoa. Etsin nimenomaan hyvin luonnollisen kuuloisia tapoja manipuloida lauluääntä. Elektroniikkaosuus monistaa laulajan lauluryhmäksi säestäen lavalla olevaa fyysistä laulajaa ja asettuen vuoropuheluun hänen kanssaan.

Rijcken runo *Après tel février – Piliers de béton* kuvaa viimeisillään raskaana olevan tuntemuksia. Huonovointiset nukkumattomat yöt laskeutuvat hallitsemaan myös päiviä. Uskaltautumatta ulos, hän kulkee rauhattomana pieniä polkuja asunnossa. Runon taianomainen herkkä tunnelma välittyy vuoroin musiikin henkäysmäisessä hauraudessa vuoroin sen voimakkaan ekspressiivisissä tehoissa.

* * *

Après tel février – After a certain February is in a way a study of the human voice and its manipulation with the means of electronics. The piece was a final work of *Cursus 1* – an eight month course at the research center for electro-acoustic music IRCAM. Together with Mezzo-soprano Anaïs Bertrand we found a natural way for her to produce a broken, multiphonic tone. The poems of Elke De Rijcke, with the physical sensation they give, possessed the right kind of atmosphere and structure for this powerful, ripping yet beautiful timbre.

One main goal was to try to find a flexible way of handling time in the performance situation. That the performer would feel comfortable and free while performing with the electronics. This was achieved by using live electronics that follow the performer rather than the performer following the electronics. Another goal was to find very natural sounding ways to manipulate the human voice. The electronic part multiplies the singer into a small group of singers which are then set into dialogue with each other.

The poem by Rijcke *Après tel février – Piliers de béton* is painting a portrait of a woman during the last months of pregnancy, when the badly slept nights start to govern the days. She doesn't go out, but paces restlessly small circles inside her flat. The solemn but strong atmosphere of the poem is reflected in the fragile breaths and strong expressiveness.